

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad
Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam
Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

§. 4. An detur universale Fonsecæ & Cajetani?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

di-
hæc
edi-
vo.
N.
riſt.
iera
er-
s &
rgo
Iri-
tion
itiæ
aliis
ub-
üb-
ari-
an-
ab-
in-
pri-
de
ni-
m;
in-
ru-
di-
lu-
vo-
en-
olæ
ro-

voces habent singulare & plurale grammaticale
C. objectivum. N.

232. *Observa I.* Non negatur conceprus & voces esse universale *in significando* aut *repræsentando*, quod per se singulare esse potest; sed negatur ea esse universalia strictè talia *in effendo* & *prædicando*. *II.* Sicut ab aliis rebus singularibus abstrahi potest universale, ita à multis conceptibus aut vocibus præscindi potest ratio communis, quæ verè sit universalis. Verùm hæc non est *Nominalium* sententia, sed Peripateticorum, ut videre est apud *Conimbricenses* in *Prefat. Porphyrii q. 1. a. 2.*

§. IV.

An detur universale Fonsecæ & Cajetani?

233. *Nota 1.* Triplicem naturæ statum admissit *Fonseca*, nimirūm statum essentiæ sive possibilitatis, statum contractionis sive existentiæ, & statum abstractionis sive objectivum. In *statu essentiæ* voluit naturam esse priorem suis individuis, & indifferentem, ut contrahatur ad hoc vel illud individuum, & pro hoc statu ante omnem intellectum naturam voluit esse verè universalē. Hanc genuinam *Fonsecæ* fuisse sententiam multi tum in impressis, tum in manuscriptis tradunt, contra quos *Fonsecam* defendit *P. Aler. Tract. 1. Disp. 2. c. 1. §. 3. subsect. 4.* ubi, hunc statum etiam secundūm *Fonsecam* extra intellectum non dari, ex ipsis *Fonsecæ* verbis probat & deducit. In *statu contractionis* docuit naturam universalitatem suam rursùs *Amit-*
ter

192 DE UNIVERSALI IN GENERE.

tere, eoquod ad differentiam individualem contrahatur. In *statu abstractionis* naturam denuo fieri universalem per intellectum tradidit, cuius ope abstrahitur à singularitatibus. Statum hunc tertium defendam infrà. Status igitur *questiōnis* hic tantum est de statu possibilitatis, utrum pro hoc statu natura sit verè universalis etiam extra intellectum?

234. *Nota 2.* Cardinalis Cajetanus unitatem quandam negativam, ipsi rei extra intellectum inexistentem, ad universale sufficere dictabat. Negativam hanc unitatem docuit consistere in hoc: quod natura Petri v. g. ope distinctionis mediæ Scotisticæ à singularibus distincta, nullam habeat repugnantiam, ut sit in Paulo vel Joanne: quod autem Paulo vel Joanni inesse actu non possit, Petreitatem in causa esse, cui actu est affixa.

235. *Dico 1.* Natura in statu possibilitatis extra intellectum posita non est universale. *Ratio est primò.* Quia nulla natura extra intellectum indifferens est, ut sit in hoc vel illo individuo, cum natura possibilis eadem omnino sit, quæ est existens; sed existens indifferens non est; ergo nec possibilis indifferens erit. Deinde natura possibilis v. g. Petri identificatur cum Petri singularitate possibili; ergo indifferens esse nequit, ut sit in Petro vel Paulo; alias vel singularitas Petri erit realiter distincta ab ejus natura, vel certè Petrus posset esse aliud à se ipso, cum posset esse Paulus, vel aliud quicunque. *Ratio est secundò.* Talis natura nequit actu

actu esse in multis per veram identitatem, & cum
vera sui multiplicatione; eoquod *disjunctivè* dun-
taxat in hoc vel illo individuo sit; hoc enim in sen-
tentia hac nisi admittatur, natura divina maximè
singularis ab universalis excludi non poterit.

236. *Obj.* Natura v. g. Sempronii in statu
possibilitatis poterat non contrahi ad Sempro-
nium; ergo erat indifferens, ut inesset sempro-
nio, vel alteri. *R. D. Ant.* poterat non contra-
hi, h. e. poterat relinquere in statu possibilitatis,
& non produci. *C. h. e.* poterat etiam contrahiri ad
Titium, vel Deus ex Sempronio facere poterat Ti-
tium, aut illum huic identificare. *N. Si opponas.*
Natura Sempronii in statu possibilitatis nondum
est contracta ad Sempronium; ergo adhuc indiffe-
rens est. *R. D. Ant.* nondum est contracta ad
Sempronium possibilem. *N.* Ad actu existen-
tem. *C. Si ins'es.* Natura Sempronii in statu
possibilitatis est natura humana; sed haec reali-
ter inest multis; ergo natura Sempronii potest
inesse multis; ergo erit vere Universalis. *R. D. maj.* est natura humana cum individuatione,
i. e. est *haec* natura humana. *C.* Sine individua-
tione. *N.* *D. etiam min.* Natura præcisa ab
individuatione inest multis. *C.* contracta ad in-
dividuationes. *N.* Ex his quoque adverte
allatum syllogismum esse vitiosum.

237. *Dico 2.* Nec datur natura negativè
una à parte rei, & consequenter Universale
Cajetani nullum est. *Probatur.* Natura Petri
v. g. non potest non dicere repugnantiam, ut
sit in Paulo; ergo natura negativè una non da-
tur.

N

tur.

tur. *Prob. ant.* Petreitas non potest non dicere repugnantiam, ut sit in Paulo; ergo etiam natura Petri. *Prob. conf.* Natura Petri & Petreitas à parte rei non distinguuntur; ergo si-
cūt Petreitas non potest non dicere repugnan-
tiā, ut sit in Paulo, ita & natura. Quæ ob-
jici h̄ic possunt, facile solves ex §. 1. *bujus art.*
& ex §. 5. immediatè subsequentē.

§. V.

An Detur Universale Scotistarum & Respe- ctistarum?

238. *Nota. I.* *Scotistæ* in doctrina de uni-
versali non sunt consentientes. Licet enim,
principiis suis de distinctione formalī ex natura
rei innixi, in hoc conveniant, quod doceant
universale consistere in natura communi, sin-
gularibus quidem realiter identificatā, at simul
formaliter ex natura rei ab hæcceitatibus distin-
cta; Si tamen ex iis postules, per quid natura
comunis sit, aut universalis? *Scotistas* in *Scoti-
stas* arma vertere intelliges. Alii dicent, na-
turam esse communem *per inexistentiam*, ita,
ut una eadēmque natura realiter reperiatur in
omnibus, v. g. eadem natura humana in omni-
bus hominibus. Alii respondebunt naturam
esse Universalem *per unitatem privativam*, qua-
tenus natura per adventum differentiarum in-
dividualium & specificarum privatur aliquā uni-
tate positivā, quam ex se deberet & posset ha-
bere. Hoc sic explicant: Naturā humana v. g.
*per Pauleitatem & Petreitatem redditur qui-
dem*